

Гордість школи

Венікова Ольга Миколаївна - перша медалістка Золотобалківського навчального закладу.

Коли людина йде з життя, час дає зрозуміти нам, наскільки важливою і необхідною була її присутність на Землі. Пригадується 2002 рік. Біля їхнього дому зібралось безліч дорослих. Вони прийшли провести в останню путь Ольгу Миколаївну. Ким вона була для них?

Ольга Миколаївна народилася в 1942 році в селі Малі Гирла Нововоронцовського району, навчалася в Золотобалківській середній школі, яку закінчила 1959 році зі срібною медаллю.

Саме в цей час відбувся вибір життєвого шляху: одержала направлення до Херсонського кооперативного технікуму. Худенька, сільська дівчинка із яскравою зовнішністю, приємне спілкування з людьми і найбільше - її вбрання (літній легенький костюмчик білого кольору з блакитними кружечками і білі босоніжки на підборах), такою її запам'ятали в технікумі, який вона закінчила в 1964 році і почала працювати заступником головного бухгалтера Золотобалківського ХПП.

У колективі О.М. Клименко (за чоловіком) поважали, цінували як хорошого спеціаліста. Вона показувала приклади людяності, щирості, благородства. Коли вплив на людей іде від самого серця, то й результати бувають досить утішними. Золотобалківському ХПП було віддано 33 роки праці.

Працелюбність, ініціативність, людяність гідно відзначені державою: почесні грамоти району та області, медаль за сумлінну працю.

Якщо вірно те, що людина жива, поки її пам'ятають, то Ольга Миколаївна жива (пішла у вічність 2002 року). Вона жива у своїх дітях, а в неї їх троє, у чотирьох онуках, у тих людях, котрі працювали разом з нею. Ми, сусіди, також пам'ятаємо цю неповторну людину, яка вміла бачити прекрасне і в природі, і в людях.

Учитель фізики Золотобалківської ЗОШ
Галина Усоцька